

уцесе нагорѣ, и за мигъ като че ли забрави всичко наоколо си.

— Мили дѣца, такава звѣзда, само че още по-голъма! и по-ярка свѣтѣла на небето надъ Бейтлахемъ*) прѣзъ нощта когато Иисусъ Христосъ се родилъ. Мждрецитѣ дошли, съ царски подаръци въ ржцѣ, да се поклонятъ на младия Иисуса, водени отъ звѣздата. Тя се движела, а тѣ вървѣли по посоката, по която звѣздата се движела, най-послѣ звѣздата спрѣла надъ Бейтлахемъ. Тамъ се билъ родилъ и Иисусъ Христосъ.



Ето я! Свѣти като брилянть!

— А кой е билъ Иисусъ Христосъ, мамо? Кажи ни нѣщо за Него...

— Добрѣ, дѣца. Кажете ми, кой прави кжситѣ? Нали хората? Кжситѣ, украшенията изъ кжситѣ, мостоветѣ — се хора сж ги правили. Нищо само се не прави. А кой е направилъ звѣздитѣ? Погледнете ги, какъ хубаво трепкатъ. И колко сж красиви!

— Звѣздитѣ ги е направилъ Богъ, каза Стефка.

— Разбира се, добави Борчо. Може ли такива хубави звѣзди сами да се създадатъ!

— Да, дѣца, прави сте. Цѣлото небе, заедно съ нашата земя е хубава кжща, наредена и украсена, да живѣемъ въ нея... Тя ни е подарена отъ нашия Баща,

*) Бейтлахемъ е еврейска дума и значи: кжща на хлѣба. У насъ сега погрѣшно се нарича Витлеемъ.